

Vejledning om kommunikation mellem kiropraktorer og alment praktiserende læger

Kommunikation mellem kiropraktorer og praktiserende læger er væsentlig for at sikre sammenhængende patientforløb.

Regionernes Lønnings- og Takstnævn og Dansk Kiropraktor Forening har derfor aftalt, at kvaliteten i behandlingen af patienter med lidelser i bevægeapparatet skal styrkes ved at udbygge kommunikationen mellem kiropraktorer og alment praktiserende læger. En arbejdsgruppe bestående af repræsentanter fra Regionernes Lønnings- og Takstnævn, Dansk Kiropraktor Forening, Praktiserende Lægers Organisation og Dansk Selskab for Almen Medicin har i forlængelse heraf drøftet indholdet i kommunikationen mellem de to faggrupper.

Denne vejledning beskriver faglige og tekniske præciseringer omkring indhold i og omfang af kommunikationen mellem kiropraktorer og alment praktiserende læger.

Fagligt indhold

Kommunikation mellem kiropraktoren og den praktiserende læge er vigtig, når patienten har et parallelt forløb, som gør en tværgående indsats påkrævet, i særdeleshed når der er tale om:

- et længerevarende funktionsbegrænsende sygdomsforløb hvor patienten er sygemeldt
- at kiropraktoren mistænker alvorlig patologi
- at kiropraktoren, som led i et behandlingsforløb har henvist til CT- eller MR-skanning eller anden sygehusafdeling i øvrigt

Det foreslås, at den praktiserende læge benytter sig af skriftlig henvisning til kiropraktor, og at kiropraktoren, når en henvisning foreligger – eller når det i øvrigt er relevant – fremsender en skriftlig epikrise.

Det foreslås endvidere, at begge parter informerer hinanden om relevante forhold, når de anmodes om oplysninger i forbindelse med aktuelle behandlingsforløb, og at kiropraktoren orienterer patientens læge om foretagne røntgen- og ultralydsundersøgelser.

Telefonisk kontakt kan i særlige tilfælde også komme på tale, hvorfor det er væsentligt, at klinikkerne har adgang til hinandens direkte telefonnumre.

Kommunikationen mellem kiropraktorer og alment praktiserende læger er i alle tilfælde betinget af patientens samtykke.

Den gode kiropraktorepikrise

”Den gode kiropraktorepikrise” er udviklet i et samarbejde mellem praksiskonsulenter på henholdsvis kiropraktor- og almen lægeområdet og har følgende struktur:

Diagnose og resume:	(Danske eller latinske ukodede diagnoser hvor ICPC-koden ikke er fyldestgørende. Herudover kort resume for nemt overblik)
Klinisk problemstilling:	(Kort beskrivelse af patientens symptomer og forhistorie der er relevant for at forstå problemstillingen)
Behandlingsforløb:	(Patientforløb, antal behandlinger, effekt og status ved afslutning, eller blot plan/prognose, hvis endnu ikke afsluttet. Endvidere beskrivelse, hvis forløb ikke gik som ventet)
Objektive fund:	(De vigtigste positive fund der understøtter diagnosen. Negative fund medtages kun, hvis det har særlig relevans for diagnose/prognose)
Information til patient:	(Rådgivning omkring ergonomi på arbejde og i fritid samt anbefaling om sygemelding hel/delvis. Hvis der har været rådgivning omkring træning, så hvilken og hvordan)
Forslag til videre tiltag:	(Forslag til yderligere tiltag eller differential-diagnostiske overvejelser. Undgå at diktere hvad lægen skal gøre)
Billeddiagnostik:	(Skal ikke erstatte den billeddiagnostiske epikrise, men evt. henvise til den. Kort beskrivelse af billeddiagnostiske fund (egne/andres US) som har betydning for forståelsen af det aktuelle forløb)

Kun relevante data for den enkelte patientcase skal angives, dvs. at alle rubrikker ikke nødvendigvis skal udfyldes. Der opfordres til korte og præcise formuleringer.

Tekniske præciseringer

Kommunikationen skal som hovedregel foregå elektronisk via godkendte MedCom-standarder. På nuværende tidspunkt eksisterer der ikke særskilte MedCom-standarder for kommunikation mellem kiropraktorer og praktiserende læger. Derfor anvendes de standarder, der er udarbejdet til brug for speciallæger.

Det drejer sig om:

- speciallægehenviisning (REF06) der formidles via REFHOST eller sendes direkte til kiropraktorens lokationsnummer
- speciallægeepikrise (DIS07) ved kommunikation med praktiserende læge
- korrespondancebrev (DIS91) der kan benyttes til ad hoc kommunikation og til deling af oplysninger fx blodprøvesvar og lign.
- billeddiagnostisk epikrise (DIS05)

Elektronisk henvisning

MedCom har gennemført et samarbejde med lægernes IT-leverandører, således at lægernes IT-systemer indeholder en henvisningstype til kiropraktorer, som dirigerer lægen til speciallægehenvvisningerne, der skal benyttes til kommunikation med kiropraktorer. Det vil også blive sikret, at speciallægehenvvisninger, som benyttes til kiropraktorbehandling, ikke afvises på Henvisningshotellet.

Informationstiltag over for alment praktiserende læger og kiropraktorer

For at fremme en mere systematisk kommunikation mellem kiropraktorer og praktiserende læger opfordres de relevante parter til at orientere deres medlemmer om vejledningen.

Temaet kan også tages op i de overenskomstnedsatte samarbejdsudvalg med henblik på regionale tiltag for at styrke samarbejdet og kommunikationen mellem de to faggrupper.